

Formanden: Eksemplarer af det nu forelagte forslag til rigsdagsbeslutning er allerede omdelt til tingets medlemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i lov nr. 280 af 30. juni 1922 om menighedsråd.

(Første behandling findes i tidenden sp. 399; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 661).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ordføreren (Alfred Andreassen): Nogle af de spørgsmål, som ved første behandling var genstand for ordførernes udførlige omtale, var spørgsmålet om valgretsalders nedsættelse fra 25 til 21 år, om tilmeldingspligtens bortfald og lovforslagets § 35, hvorefter kirkeministeren fik ret til at besætte hvert 10. embede uden menighedsrådenes direkte medvirken.

Efter forhandlinger, som udvalget som sådant ikke har haft direkte indflydelse på, er resultatet blevet, at udvalget nu har stillet forslag om en valgretsalder på 23 år til menighedsrådet, og § 4, stk. 1, vil derfor få denne ordlyd:

„Valgret til menighedsrådet har ethvert medlem af folkekirken, som senest den dag, valget foregår, er fyldt 23 år o. s. v.“.

Hvad angår tilmeldingspligtens bortfald, har flertallet indenfor udvalget, det vil sige udvalget med undtagelse af de to konservative medlemmer, de ærede medlemmer hr. Fibiger og hr. Hvidberg, kunnet slutte sig til forslaget om, at tilmeldingspligten bortfalder.

§ 35, der som nævnt gik ud på at give kirkeministeren ret til at besætte hvert 10. embede, har der ikke kunnet samles et flertal om. Man var klar over i udvalget, at der her ligger et problem med hensyn til de præster, som i en årrække har gjort tjeneste på Grønland, Færøerne, ved Dansk Kirke i Udlandet eller på missionsmarken, og man var også klar over, at det i nogle tilfælde ville være en fordel, om der kunne finde embedsbesættelse sted uden menighedsrådets medvirken, særlig i de tilfælde hvor

præst og menighedsråd ikke var i den fornødne kontakt med hinanden, og hvor det derfor gik ud over det kirkelige liv i sognet, men der har, som sagt, ikke kunnet samles det fornødne flertal til at gennemføre denne § 35. Og selvom udvalget har forsøgt at finde andre veje til løsning af dette betydningsfulde spørgsmål, er resultatet dog blevet, at kirkeministeren har stillet forslag om, at denne paragraf udgår.

Udvalget har undersøgt, om det ikke var muligt at finde en løsning på denne sag ved at give kirkeministeren mulighed for at besætte en del af de embeder, som findes ved kirker med mere end een fast præst. Såvidt jeg husker, findes der 178 kirker med 2 faste præster og 48 kirker med 3 faste præster, og der var eventuelt her en mulighed for at løse dette problem. Men det viste sig under forhandlingerne, at det antal embeder, der eventuelt kunne blive til rådighed, var så ringe, at den højtærede kirkeminister afslog at gå videre ad denne vej. Der skal jo også tages et vist rimeligt hensyn til mindretallene, og går man til kirker med 2 faste præster, vil der kunne opstå det problem, hvorvidt man kan tage fornødent hensyn til mindretallene. Et flertal indenfor udvalget støtter kirkeministerens ændringsforslag om, at disse paragraffer udgår.

Må jeg i denne forbindelse nævne, at udvalget har beskæftiget sig med § 42, der handler om embedsbytning. Efter lovforslaget kunne embedsbytning finde sted, når de pågældende menighedsråd enstemmigt gik ind for det og de pågældende præster havde virket mindst i 10 år i embederne. Desuden skulle biskoppen anbefale en sådan embedsbytning. Senere, når de fornødne forhandlinger havde fundet sted, skulle biskoppen så yderligere give sin tilslutning. Man har indenfor udvalget ment, at disse bestemmelser var for stramme, og der er opnået enighed om en ændring af paragraffen, således at der nu ikke kræves 10 års, men kun 5 års virke i præsteembedet, før en præst kan rejse spørgsmålet om embedsbytning. Man har selvfølgelig fastholdt, at de pågældende menighedsråd enstemmigt skal tiltræde det, men udvalget har ikke kunnet indse nødvendigheden af biskoppens stærkt aktive medvirken ved en embedsbytning. Det stillede ændringsforslag, som hele udvalget har tiltrådt, går da ud på, at når de pågældende menighedsråd enstemmigt går ind for embedsbytning og de pågældende præster har virket mindst 5 år, vil kirkeministeren, såfremt han skønner, at der er rimelighed for embedsbytning, at det vil være til gavn for de pågældende menigheder